

Akordy

- E** **Amaj7**
1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
E **C**
prstíky se při něm nepolámaj'.
A **H7** **G#mi** **C#mi**
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A **C** **E** **Amaj7 (Ami) (A) (Amaj7)**
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.
2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
i když se nám naši známí chlámaj'.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.
3. A-moll všechny city rázem schladí,
dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.
- A** **Amaj7**
R: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#mi **F#mi/F** **F#mi/E** **F#mi/D#**
proto všem těm, co se v lásce sklámaj':
A **H7** **G#mi** **C#mi**
vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
A **C** **E** **Amaj7**
každá holka pro někoho má sluch absolutní.
4. V každém akord zní, aniž to tuší,
zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.
- E** **Amaj7**
*: Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj',
E **Cmaj7**
moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...

Amnestie

- C** **Ami** **G**
1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C **Ami** **G**
ukrad' mi vaříč na propanbutan,
Gmi6 **Gdim** **Dmi** **Fmi**
čeho se člověk dnes nedožije,
Cmaj7 **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleon,
že kávu pro všechny namele on,
tapíři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
robí si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.
7. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémie,
v ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nesklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

Básník, ten má právo veta

1. **Ami E Ami E Ami E Ami**
Básník, ten má právo veta, může s klidem v minutě
Dmi A7 Dmi A7 Dmi A7 Dmi
na místě, kde stála teta, nechat plavat labutě,
G C G E
a tu tetu jednou větou na Venuši zanes
Ami E Ami E Ami E Ami
a Venušané s mojí tetou budou samá recese, hej,
Ami E Ami E Ami E Ami
a Venušané s mojí tetou budou samá deprese.
2. Neboť tetička jim řekne fóry, co by jinde neřekla,
upeče jim buchty hory, což by jinde nepekla,
a v každé buchtě bude skryta jedna malá naděje
a ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje,
ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje.
3. A kdo žere jako zvíře, jak ti hoši z Venuše,
nevejde se do talíře a po zemi pokluše,
na Venuši vzniknou zmatky - všichni plní naděje,
proto vrátím tetu zpátky, ať je radši tam, kde je,
proto vrátím tetu zpátky, ať nám taky prospěje.
4. Básník, ten má právo veta, co se týče vesmíru,
ale v tomhle konci světa může psát jen na míru,
proto teta bude jenom tetou a Venuše Venuší
a blbost bude nad planetou vnášet smutek do duší,
a blbost bude nad planetou vnášet radost do duší, **A** juch!

Bázlivá

C C9 F Fmi
Zajíklá, bázlivá, věčně se jen usmívá,
Cmaj7 A7 Dmi A7 Dmi
omlouvá se židli, má-li usednout,
F Fmi C A7
každým slůvkem ji poplašíš a ve všem tuší myš,
Dmi G C A7 Dmi G+
svět má za temný kout.

C C9 F Fmi
Podzimek za městem leká ji svým šelestem,
Cmaj7 A7 Dmi A7 Dmi
v kavárně se bojí malý čaj si dát,
F Fmi Cmaj7 A7
nikdo mi za ni neručí, umře mi v náručí,
Dmi G+ C
až jí řeknu: mám tě rád ...

Brej den

1. **Cmaj7 Fmaj7**
Brej den, pane slimáku,
Cmaj7 Fmaj7 G
brej den, jakpak se vám klouže po slině?
Cmaj7 Fmaj7
Já vím, máte mě na háku,
G C
ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní žížalo,
brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo,
ale já vás do tý piksle nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice,
brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice
budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
4. Brej den, paní správcová,
brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu,
brej den, proč jste taková?
Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
- Brej den ...

Černá díra

- G** **D** **C** **G**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
D **C** **D G**
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Emi **C** **A** **D**
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G **D** **C** **D G**
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- A** **E** **D** **A**
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
E **D** **E A**
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Děvče mi usnulo

- Cmaj7** **Ami7** **A7** **Dmi**
1. Děvče mi usnulo už v polovině sloky,
Hmi75- **E7** **Ami** **Ami/G** **Fmaj7**
hrál jsem jí od Kainara jedno krásný blues,
Cmaj7 **A7**
hodiny zlenivěly a ztišily své kroky,
Fmaj7 **G#maj7/Bb** **(G)**
pod okny zazíval poslední autobus.
2. Schoulená do klubíčka spokojeně funí,
nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl,
ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní,
a co bych napoprvé ještě více chtěl?
3. Otoman zanaříkal: to je dneska mládež,
jen samá slovíčka a nikde žádný čin,
jenže ji probudit, to by byla svatokrádež,
zbejvá mi kytara a nedopítej gin.
4. A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám
o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal,
ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám,
jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.

Diga diga do

Cmi

1. Proč bychom se neměli
o pohřebním veselí?

Gmi

Cmi

Diga diga dou diga dou dou

Gmi

Cmi

Diga diga dou diga dou

Družičky a kaviár
Malaga má žár a spár.
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

B

- R: Krásnej funus první třídy,

Eb

flétnistky a chlást.

Gmi

Pozůstalí nejsou hnidy,

G#

Gmi

všude samá vonná mast

2. S tváří mírně napilou
nesou dívku spanilou.
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

Támhle za tamaryškem
apoštolé s Ježíškem.
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

Kristus Pán se zadívá na dívku
a pak zazpívá
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

- R: Jak zaslechla dívka zpívat
jeho božský blues,
hejbla kostrou
mrskla pánví
houpla zkrátka na rytmus.

3. Z funusu je paseka,
celej průvod haleká
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou ...

Dopis

- D** **A**
1. Tak ti teda píšu v opilecké pýše
Emi **G** **A** **D**
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
A
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí.
- D7** **G** **E** **A**
R: Nejsem žádnéj zlatokop a není mi to líto,
D7 **G** **E** **A**
že jsem kdesi propil rejžák i to síto.
2. Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
má stará Múza dala mi svou novou navštívenku,
už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdale,
jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.
- R: Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater,
slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.
3. Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza
a Země - to je stará a velmi křehká váza,
popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,
co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?
- R: Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvílku,
přestaneme řešit naši malou násobilku.
4. Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třebaš jenom z dálky.
- D** **A**
*: Třebaš jenom z dálky, když už to nejde zblízka,
Emi **G** **A** **D**
dokud konec toho všeho Pámbu neodpíská,
Emi **G** **A**
dokud konec toho všeho Pámbu neod-,
D **A**
tak ti teda píšu v opilecké pýše
Emi **G** **A** **D**
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
A
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak beznaděj bolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
Emi **G** **A** **D**
žádný hloupý fráze, jak mě hlava bolí ...

Gilotina

- G A7 D**
1. Na rezavý gilotině
G7 C Eb7 G
v rámci dobré (zvrhlé) zábavy
A7 D
oddělím ti ve vteřině
C G D G
tvoje tělo od hlavy.
2. Na co hlavu, hlava bolí, v hlavě straší strašáci,
utrápí tě pro cokoli, rozptyluje při práci.
- Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#**
R: Zato tělo, to je dílo,
Emi/C Emi/H A7 D7
nohy, ruce, sádlo, špek,
Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#
to ono školu vychodilo,
Emi/C Emi/H A7 D7
na něm stojí příští věk.
3. To ono sevře páku stroje či rukojeť praporu,
v každé ruce kýbl hnoje, směle šplhá nahoru.
4. Trnitá je cesta vzhůru a mozek váží přes kilo,
musíš myslet na figuru, vždyť by ji to zničilo.
- R: A co s láskou, co to meleš
ve zbytečné obavě,
no řekni, jestli nedovedeš
se zamilovat bezhlavě.
5. = 1.
6. Křičíš, že to bude bolet - to jste celí vy, mladí,
vždyť funguje to už nejmíň sto let [: a nikomu to nevadí. :]

Hospodská

- G**
1. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci
D
pod rukama malíře, co vypil čtyři deci,
G C A7 D G C
ohořelou zápalkou si kreslí malý domek,
G C G
vedle domku zahrádku a na zahrádce stromek,
C G D C G Ami C G D Cmaj7 D G
pam padam ...
2. Po dvou dalších půldeci se malíř stává snílkem,
na zahradu přistál talíř a Martňan s tykadýlkem,
strká nosík do hlíny, on pozoruje broučka,
odpusťme to malíři, že v mládí hltal Součka,
pam padam ...
3. Než si stačil malíř z láhve další dávku odlít,
Martňan skončil bádání a zase někam odlít',
na ubruse zůstala je propálená čára
od plazmových motorů, anebo od cigára,
pam padam ...
- 2'. Po tomto tvůrčím vypětí si dává další deci,
na zahrádce přibyl králík, motýli a šneci,
na obloze sluníčko a pod ním záhon růží,
pak si malíř odskočil tam, kam chodívají muži,
pam padam ...
- 3'. =2.
4'. =3.
- 5'. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci
pod rukama malíře, co vypil osm deci,
na zahradu snes' se náhle opravdickej liják,
to není změnou počasí, to způsobil ten dryák,
pam padam ...

Instalatérská

1. S mým vodovodním kohoutkem je trápení,
pořád brečí do ucpané vany,
řeknete si: to je špatný těsnění,
ale věřte nebo nevěřte, tyhle kapky, ty jsou slany.
2. Vypadá to na mou věru dojemně,
zvláště pak ta přeplněná vana,
jestli on to neokoukal ode mě,
jak jsem vloni bulil, když mě opustila Dana.
- R: Nejspíš mu dám do inzerce větičku,
i když se s tím zrovna dvakrát nechlubím:
hledám vhodnou vodovodní slepičku,
láska přece prochází i potrubím.
3. Nejsem psychologem vodovodních ventilů
a nejsem ani žádný instalatér,
a když mám blues, tak zajdu někam do grilu,
líp se brečí nad pivem a velkou porcí jater.
- 4.=1. + nekecám ...

Intelektuálky

Přijely k nám z dálky intelektuálky,
já měl dvě, Pepa tři, ale to sem nepatří ...

Jaro

1. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
neslaně a nemastně, zkrátka makrobioticky,
slunce svítí na dámy čtoucí český Burdy,
stejně jak na Saddámy střílející Kurdy.
2. Přišel jsem dřív z oběda, v pokoji hrál Verdi,
načapal jsem souseda, měl gatě na půl žerdi,
jdu do polí za prací a za druhou mízou,
unavený lustrací a parlamentnou krizou.
3. Svítí křídla bělásků, v řece se třou líni,
na tradiční pomlázku s řetězy jdou skini,
čichám děsný aroma, potácím se, blednu,
narazil jsem na Roma, co píchli ho tu v lednu.
4. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
neslaně a nemastně, makrobioticky ...

K vodě

- Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
Emi Hmi Emi E7 A E A
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,
Emi Hmi G D G A Hmi A
dáš mi čaje do termosky, kousek chleba k svačině,
D A D Hmi Emi A D A D
a vydám se jen tak, bosky, po zelený hladině.
- Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým,
na nejbližší rovnoběžce nákou loď si zastavím,
nech si svoje tklivý plky, rozděl věci na půlky,
potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.
- Přijde bouře, strhne stězně, ťažko bude tej noci,
až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci,
v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách,
proto v Tichém oceánu chodte, prosím, po špičkách.
- Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,
když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znaveni,
co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.

Kde jsou

- A D A F#mi E A E
R: Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
A D A F#mi E A E
kde jsou, kdepak jsou - na hřbitově zakopány.
- G D E
Sedíš tu tiše jako pěna,
G D E
žijem svůj život, no jak se říká - do ztracena,
A D A F#mi E A E
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.
- R: Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.
- Život byl prima a neměl chybu,
teď je mi zima a nemám ani na Malibu,
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

Když jsi smutná

- C Fmaj7 C Fmaj7
1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
C Fmaj7 A7
rány se otevřou a naplní se solí,
Dmi G Emi Ami
držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
Fmaj7 C Fmaj7
že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
[: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

Kluziště

- C** **Emi7/H Ami7** **C/G** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C **Emi7/H Ami7** **C/G** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C **Emi7/H Ami7** **C/G** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C **Emi7/H Ami7** **C/G** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- C** **Emi7/H Ami7** **C/G**
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 **C** **D7** **G**
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C **Emi7/H Ami7** **C/G**
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 **C** **Fmaj7** **C**
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdoš mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C **Emi7/H Ami7** **C/G** **Fmaj7** **C** **D7** **G** **C** **Emi7/H Ami7** **C/G** **Fmaj7** **C** **Fmaj7** **C**

Králíci

- C**
1. Na jaře jezdím k tetičce, tetička pracuje v chemičce
D7
a na zahrádce chová modré králíci,
G **C**
krmí je modrou skalicí.
2. V létě jezdím k sestřence, sestřenka pracuje ve vápence
a na zahrádce chová modré králíci,
dostává od tetičky tu skalici pro ně.
3. Na podzim jezdím ke strýci, strýc razí mince v Kremnici
a na zahrádce chová modré králíci,
taky dostává od tetičky tu skalici.
4. V zimě navštěvuji synovce, synovec pracuje ve zbrojovce
a na zahrádce chová bílé králíci,
neboť tetička ho nemá dvakrát v lásce.

Květina

- G** **C** **G**
1. Na louce vyrostla květina
C **G**
nebývalého druhu.
C **G**
Když si ji nakrájíš do vína,
C **G**
uvidíš v pokoji duhu.
2. Marně jsem listoval v herbáři,
vypadá trochu jak jetel,
roste jen od srpna do září,
na to je třeba brát zřetel.
- Ami7** **D7** **G** **Emi**
R: Míti svou duhu kapesní,
Ami7 **D7** **G**
to je dnes určitě terno.
Ami7 **D7** **G** **Emi**
Duhová štáva kape z ní,
D#7 **D**
utopí v sobě to chladno a černo.
3. Možná si ťukáte na čelo,
to už máš, Plíhale, z pití.
Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
vysnít si kouzelný kvítí.
- R: Míti svou duhu kapesní,
to je dnes určitě terno.
Nebudme, přátelé, adresní,
ale kdo dělá to chladno a černo?
4. Lepší je fušovat do kytek,
když nám ten svět nějak zešed',
nežli se ztřískat jak dobytek
a pak se řezat a věšet.
5. Na louce vyrostla květina,
lalalalalalala ...

Lásko má

E **A** **C** **D** **A**
Lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
C **H7** **E**
prosím, ať chvíli posečká,
E **A** **C** **D** **A**
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
C **H7** **E**
prosím, ať chvíli posečká,
F **E** **F** **Dmi** **E**
mezi mými stehny slunce jako ryba proplouvá,
F **E** **F** **Dmi**
vlahá voda v rákosinách, vlahá voda v rákosinách,
E **A** **C** **D** **A**
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
C **H7** **E**
prosím, ať chvíli posečká,
F **E** **F** **Dmi** **E**
mezi mými stehny slunce jako ryba proplouvá,
F **E** **F** **Dmi**
vlahá voda v rákosinách, vlahá voda v rákosinách,
E **A** **C** **D** **A**
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
C **H7** **E**
prosím, ať chvíli posečká ...

Mám prýma den

- A** **D** **A**
1. Mám prýma den, budík mě nevzbudil,
D **A** **D** **E**
tak jsem se probudil až o půl desátý,
A **D** **A**
mám prýma den, kam bych teď pospíchal,
D **A** **D** **E**
svět se točí dál, je celý usmátý.
- F#mi** **E** **F#mi**
R: Je to krása, mít v rukou čas,
E **A** **Hmi** **A**
je to krása, nechat svý nohy kráčet tam, kam samy chtějí.
2. Mám prýma den a oči pro dívky,
jsem plnej polívky z bufetu Opery,
mám prýma den, hodinky v opravně,
příjemně únavně táhne se úterý.
- R:
3. Mám prýma den, punčová zmrzlina
mi cestu do kina určitě zpříjemní,
mám prýma den, i když mi zítra snad
budou v práci lát - můj šéf je přízemní.
- R:

Milej pane Dänikene

- A** **H7** **E7** **A** **D7** **E7** **A**
1. Milej pane Dänikene, přijedte k nám na Hanou.
Olomouc je v tomto směru ještě neprobádanou.
D **G** **D** **H**
Na co byste pořád lítal za ufóny do Peru.
A **H7** **E7** **A** **D7** **E7** **A**
Zajedte k nám na Hanou a já to s váma proberu.
2. Ve vinárně budem trávit velmi plodné večery.
Velmi si je pochvaloval pan Clarke i pan Bradbury.
Po záchodcích budem zkoumat tajuplné symboly,
které mohou mimo jiné znamenati cokoli.
3. Nakreslím vám plánek lodě, co mně vezme na Pluto.
Bude stačit jen dát páku do polohy Zapnuto.
O další se postarají navigační roboti.
Kočka se nám za tu cestu pětsetšestkrát okotí.
- Milej pane Dänikene přijedte k nám na Hanou.
Počkám na vás zejtra večer ve špitále za bránou
Vy to víte jak to bolí, když vám nikdo nevěří.
Já už končím sestřička nás právě volá k večeři...

Modrá knížka

- G Gmaj7 Ami7 D7**
1. Celej svět je náhle beznadějně šedý,
Ami Ami/G# Ami/G D7
bloudím ulicemi zoufalý a bledý,
G Hmi75- E7 Ami7
všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,
C C#dim Ami7 D7
a jenom mně dali knížku modrou.
2. I ten Prouza, co se pomočívá denně,
spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
už se vidí nejmíň kapitánem.
3. Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
jak se seznamují s vojenskými řády,
mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
zkouší chodit pořadovým krokem.
4. Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
hodil po mně láhví se zvoláním "zmetku!"
5. Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
prej mě nevezmou, že mají velkej nával.
6. Jak to vysvětlím své milované Blance,
ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
máma bude brečet, táta rozdupe mi hračky,
už se, chudák, tolik těšil na odznáčky.
- D7 G**
7.=1. + modrou, modrou ...

Morseovka

- E F#7 H A H E**
1. Pámbů mi dal dárek, Tu nejhezčí z Klárek.
A C#mi
Kvůli jejím očím kočár s panem kočím
A H E
předěláme na kočárek.
- C#mi G#mi C#mi**
R: Na nebi se pasou ovce...
C#mi H E A G#mi
Co znamená v morseovce čárka tečka čárka?
A A/G# A/F# H E
Tak začíná, tak začíná, tak začíná Klárka.
2. Pámbů dělá zmatky. Náruč paní Katky
způsobila to že volám Pane Bože,
vem si svoji Kláru zpátky.
- R: Noční šelma láká lovce...
Co znamená v morseovce čárka tečka čárka.
Tak začíná, tak začíná, tak začíná Katka.
3. Co mi zbejvá k stáru? Noční můry v denním báru.
Duševně jsem chorým pro lásku a pro rým.
Pane Bože, vrať mi Kláru.
- R: Na nebi se pasou ovce...

Možná

1. Prý se občas někde zjeví, kdy a kde, to nikdo neví,
netuší to ani kněží, nenaprší, nenasněží.

R: Možná chodí ke mně časně ráno,
to když mívám v duši rozestláno,
možná chodí po setmění, kdy už na nic vidět není.

R:

2. Jedna hvězda vyhasíná, o kus dál se rodí jiná,
cosi-kdesi za hvězdami, bojíme se doma sami.

R:

R:

Mravenčí

1. Nalámal se mraveneček, ví to všichni z obory,
když se vracel z odpolední, našel flašku od Cory,
potácí se po pěšině a příšerně falešně,
ale zato s gustem zpívá "Čerešničky, čerešne ..."
2. Nepřemejší, co se stane, až se domů navrátí,
neb' mravenci, jak je známo, nebývají ženatí,
potácí se po pěšině vyšlapanou cestičkou,
malinkatej mraveneček s takhle velkou opičkou.
3. Nalámal se mraveneček, ví to celá obora,
vidíte, a hned tu máme z mravenečka notora,
opustil své pracoviště, aby měl blíž ke sklence,
pak ho přešel parní válec na silnici do Bzence.

Mrtvý vrabec

C Edim F D#dim C Edim F D#dim

1. Jenom trocha sazí a trocha peří,
na světě mi to nikdo neuvěří,
že tam ležel na nároží starý a mrtvý vrabec.
2. O červnových třešních snad se mu zdálo,
když jsem nad ním stál, právě poprchalo,
a on tam ležel na nároží - starý a mrtvý vrabec.

*: Zatím dole v dancingu tři snědí páni v smokingu
hrají pro cizí vkus,
stesk jim voči zavírá, když kytarista zazpívá
svý nejnovější blues.

3.=1.

Můj přítel Yetti

- C Bb C Bb**
1. Někdy mě v noci navštěvuje Yetti,
C Bb G
ve dne se nikdy neodvážá blíží,
C Bb C Bb
tajemně voní dalekými světy,
C Bb G
ty o něm nevíš, ty už dávno spíš.
2. Prochází bytem, rádio ho vzruší,
z lampy má hrůzu, už ho dobře znám,
mlčíme spolu v esperantu duší,
někdy mám pocit, že jsem to já sám.
- F G Ami G**
R: Přišel sem pěšky nebo přijel drahou,
F G Ami G
možná jich světem bloudí mnohem víc,
C Bb C Bb
prohlíží si tě, voňavou a vlahou,
C Bb G
a potom teskně vyje na měsíc.
- R:
3. Někdy mě v noci navštěvuje Yetti,
můj přítel Yetti u mě hledá skrýš,
vykouří se mnou dvě-tři cigarety
a zmizí do tmy, co ty o něm víš?

Myš

- Fmaj7 Hmi75- Cmi7 D9 Gmi7**
R: Vrátná z dívčích kolejí v klidu dole jí
Hmi75- Gmi7 C7
a čte si starej Mladej svět,
Fmaj7 Hmi75- Cmi7 D9 Gmi7
a právě o pár pater výš sedí velká myš
C7 Fmaj7
u dveří dvěstě dvacet pět.
- C Bbmaj7 C**
1. Jistá Věra Nováková šla se právě koupat,
Bbmaj7 C
večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat,
Bbmaj7 C
u kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,
Bbmaj7 C C7
protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu.
- R:
2. Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,
Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším,
Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,
zamčela se s kámoškou na dvěstě dvacet čtverku.
- R:

Na konečné tramvaje

- F** **Fdim**
1. Toulám se na konečný tramvaje,
Cmi6 **Bbmaj7**
kde jsi mě před půlrokem nechala.
C#7 **C7** **Dmi**
Říká se: kdo uteče, vyhraje,
G7 **C#7(A7)** **C7(A7)**
a ty jsi navíc ještě někam nutně spěchala.
2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš,
věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se nalíčíš a nakoupíš,
jedna z těch tramvají tě ještě dneska donese.
- Dmi** **Bb**
R: Můra světlem zmámená
A7 **Dmi** **D#dim**
bloudí slepým jízdním řádem,
Edim **Dmi** **Gmi**
noční nebe volným pádem
F **A7**
rozmačkalo den.
Dmi **Bb**
Bezbranná a bezcenná
A7 **Dmi** **D#dim**
a zmoklá myš je tato chvíle,
Edim **Dmi** **Gmi**
co mi vlezla do košile
F **A7**
a nemůže ven.
3. A tak tu s automatem na lístky
hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky,
anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.
4. A vítr honí lístky po zemi,
tisíce procvakanejších mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi
zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.

R:

Na půdě

- G6**
1. Za svitu rezavý baterky
cumláme stoletý hašlerky
C **Emi7/H** **Ami7** **G**
na půdě baráku, kde bydlí teta,
C **Emi7/H** **Ami7** **D**
a listujem v zažloutým atlase světa.
2. Šimráš mě copama na bradě,
když hledáš Ohio v Kanadě,
tropické slunce se zlověstně tlemí,
když táhneš mě za ruku Ohňovou zemí.
- G** **C** **G**
R: Zatímco tvé oči bloudí v cizokrajné dálce,
C **G** **C** **D**
nemám vůbec odvahu ti rozechvěle sdělit,
C **G** **C** **D**
že nejhezčí místo na mapě je otisk tvého palce
C **Emi7/H** **Ami7** **D**
od tetiných fantastických jitrnic a jelit.
3. Nejspíš bys praštila atlasem
a nazvala mě přízemním mamlasem,
jenže ta voňavá palcová země,
[: [: [: tu nikde nenajdeš, ta je jen ve mně ... :] :] :]

Námořnická

1. Maličký námořník v krabičce od mýdla
D A7 D
vydal se napříč vanou,
G
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
D A7 D
pluje za krásnou Janou.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
F#mi7 Hmi7 F#mi7 Hmi7
E A7
lákaají odvážné kluky,
D G
snad právě na něho štěstí se usměje,
D A7 D
cíl má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a lodkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
lodka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Nosorožec

1. Přivedl jsem domů Božce nádherného nosorožce,
Ami Dmi Ami
Dmi Ami D#dim E7
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami Dmi Ami
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi Ami E7 Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi Ami E7 Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi Ami D#dim E7
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi Ami D#dim(E7) E7(Ami)
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohem, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Ami Dmi Ami
Dmi Ami E7 Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

O blechách a tak

1. Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
všechny se upíjejí někde o samotě.
2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlatal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.
- R: Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,
budme k nim trochu vlídnější,
vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí
a svět je stále krásnější.
3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahrnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.
4. A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.

R: + a svět je stále krásnější ...

Padaly hvězdy

R: Padaly hvězdy a jedna z nich slítl
mé milé přímo do klína,
jak byla žhavá, tak sukně jí chytla,
a od sukně celá roklina.

1. Má milá křičí: pomoz mi přece,
nestůj tu jako z kamene,
tak jsem ji rychle odtáhl k řece
z dosahu toho plamene.

R:

2. Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka.

R:

3. Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovským požáru škvařím se,
jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky steklé na římse.

R:

R: Teď už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý plamínek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem:
je to jen chladnoucí kamínek.

O písničce

1. Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,
žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,
tak se píseň narodila a usnula vzápětí.
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjíveně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštekala na mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť stále menší,
musí býti oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám neplotí,
k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase řídit jako štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
[: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]

Pepita

1. Šel jsem si koupit kravatu
a vzal jsem první zprava, tu,
co byla křivě sešitá,
je ale příma, je pepita.
2. Šel jsem si koupit košili,
ti by mě vyhastrošili,
tak jsem jim řek', že je mi ta,
zrovna ta se vzorem pepita.
3. Šel jsem si koupit na kabát,
člověk se zkrátka nemá bát,
že něco zrovna nelítá,
tak jsem si koupil pepita.
4. Šel jsem si koupit kalhoty
a koupil jsem dost draho ty,
co se jich špína nechytá,
jsou ale příma, jsou pepita.
5. Šel jsem si koupit fuchsie
a už si říkám: 'Kup si je,'
tak jsem si koupil jelita,
neboť řezník měl blůzu pepita.
6. Šel jsem si koupit aparát
a uviděl mě kamarád,
povídá ke mně tichounce:
'Co jsi za pepitomce?'

Pes

- D6**
1. Krásně spí, aniž to ví,
Gmaj7 A96 D6
můj velikej huňatej černej pes,
má svůj sen, báječnej sen,
Gmaj7 A96 D6
voňavej, libovej, čerstvej sen.
- Bbmaj7 Fmaj7**
R: Francouzskou polívkou zaháním hlad,
Bbmaj7 Fmaj7
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
Dmi G Dmi G
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
F A D6
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.
- 2.=1.
3.=1.
R:
4. Krásnej pes, báječnej pes,
voňavej, libovej, čerstvej pes ...

Plachetnice

- Ami Emi Ami**
1. Po obloze vítr žene stovky bílých plachetnic,
C G C E7
potopí se bezejmenné, nezbude z nich vůbec nic,
F G C E7
jsou to rodné sestry písní, které kdysi zazněly,
Ami Dmi Ami E Ami Emi
polechtaly, pohladily, a pak někam zmizely.
2. Jednou z nich je píseň tato, jachta zvíci deset stop,
veze slova, šperky, zlato, neboť kapitán je trochu snob,
snědl všechnu moudrost dneška, a tak je mírně otlý,
proto jachta jede ztěžka na konci té flotily.
3. Ale on směje se mi: Karle, hele, co bys pouštěl do gatí,
pojede zase v čele, jen co se vítr obrátí,
a tak se ženem do záhuby a za zvuků garmošky
vylézají z podpalubí krysy, spojky, předložky.

Podzimní

- A D**
1. Podzimní obloha dala se do gala,
E A
večerní vánek se do vlasů vplétá,
D
a po tý obloze na křídle rogala
E A
s tím vánkem ve vlasech Markéta létá.
2. Nebe je modrý jako mý džíny,
tak jsme si zpívali s klukama zamlada,
zmizely smutky a podzimní splíny,
prostě to všechno, co Markéta nerada.
3. Vysoko na nebe, hluboko do polí
Markéta létá a přitom si zpívá,
co oči nevidí, to srdce nebolí,
je totiž podzim a brzo se stmívá.
4. Zmizely splíny a přívaly pláče
a s nima ty protivný přízraky z minula,
připravte obvazy, dlahy a fáče,
kdyby se náhodou se zemí minula.
5. Podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá,
podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá.

Pohádka (Ommadown)

G C D G Ami G D G C D G Ami G Emi C D G Ami G D ...

Rec: Takhle nějak to bylo:
jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím
v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu,
na krku pletenou šálu,
Dědové Vševědi okolo Popelky
žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu,
dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce,
paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se laticím kočárům pod kola,
cmudla si přivezl v odřeném wartburgu
kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů.
Princové, Honzové, macechy, sudičky,
chopí se poháru, nože a vidličky.
"Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!",
dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

G D Emi Hmi/D
R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
C Hmi/D
všichni tě mezi sebe zvou
C D G Emi Hmi/D C G D
a já jsem tu proto, abys šel.

Rec: Na plný obrátky letíme světem,
všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrový posudky,
obložen prošlými dlužními úpisy,
koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

R: 2x

-----0-----	-----2-----
-----0-----1-----	-----3-----0-----0--3--
-----0-----	-----0-----0-----
-----3-----3-----	-----3-----3-----
-----0-----	-----0-----3-----
-----1-----2-----3--1--	-----2--0--2-----
-----0-----0-----	-----0-----
-----3-----3-----	-----3-----3--2-----
-----0-----	-----2-----
-----0-----1--3-----	-----3-----0-----0--3--
-----0-----	-----2-----2-----
-----2-----2-----	-----0-----0-----
-----0-----0-----	
-----0-----	-----0-----3-----
-----1-----2-----3--1--	-----2--0--2-----
-----2-----2-----	-----2-----
-----0-----0-----	-----0-----0--2-----

Pojďme si hrát se slůvky

1. **C** **G**
Pojďme si hrát se slůvky,
C **G**
pojd', navléknem jim podkůvky,
Ami **Emi** **G**
ať rozezvoní křišťálovej svět,
Ami **Ami/G**
svět nejskrytějších myšlenek,
Fmaj7 **D7**
co nevylezou navenek,
C **G** **C**
co brání jim v tom věčný sních a led.
2. Pojďme si hrát se slůvky,
sbírat je jak borůvky,
jsou hravá jako duše krásných žen,
dá se jimi kreslit do ticha
třeba ústy pana Wericha,
jsou nejstálejší ze všech platných měn.
3. Pojďme si hrát se slůvky
a kreslit jimi malůvky,
i když žádné hvězdy se z nás nestanou,
to jen v zasnění nám pod víčky
ty barvičky, ty slovníčky
aspoň chvíli zvonit zůstanou.
- 1'. Pojďme si hrát se slůvky,
pojd', navléknem jim podkůvky,
ať rozezvoní křišťálovej svět,
svět nejkrásnějších myšlenek,
co, když vylezou navenek,
tak rozvinou se v nevadnoucí květ.

Pozvánka

1. **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
Umím hledat v jízdním řádu, ovládám všech sedm pádů
Bbmaj7 **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
a budeš se divit, ale oblékám se sám,
Cmaj7 **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
mám od Párala všechny knížky, umím plivat na zem z výšky,
Bbmaj7 **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Hmi75- E7**
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.
- Ami7** **D9/F#** **Gmi6** **A7**
R: Znam přima fór: přijde pán jednou k doktorovi,
Dmi **G** **Cmaj7** **Hmi75- E7**
ten se ho zeptá: "Co je vám?",
Ami7 **D9/F#** **Gmi6** **A7**
pán smutně řek' ..., jenže dál ti to nedopovím,
Dmi **G** **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
počkám, až přijdeš jednou k nám.
2. Sám si koupím mléko v sáčku, hravě zapnu, vypnu pračku,
vím, že vlevo je tady a vpravo zase tam,
konverzuju celkem plyně, najdu svoje místo v kinně,
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.

R:

Prodavač slonů

1. Všichni básní o chatě, o královský výplatě,
o Muchovým plakátě, já mám jiné sklony,
všichni prahnou po sexu a po známých v Tuzexu,
já bych chtěl ve Zverimexu prodávati slony.
Malinký i veliký, z Indie i z Afriky,
pro národní podniky i pro drobné chovatele.
2. Přijímal bych nabídky, pil koňak místo desítky,
v kapsách nosil vizitky "Česká sloní farma",
kdyby si jich adresát nechal poslat padesát,
já bych mu k nim milerád přidal křečka zdarma.
Za hotové i na splátky, slon do každé zahrádky,
pro fajnové zájemce přidám trochu porcelánu.

Prší

- R: Prší a hvězdy na plakátech blednou,
zpívám si spolu s reproblednou,
jak ta láska deštěm voní,
stejně voněla i loni, zkrátka
1. Prší a soused chodí sadem s konví,
každej se diví, jenom on ví,
proč místo toho kropení si nezaleze k topení
a nepřečte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.
- R:
2. Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.
Prší ...

Ráda se miluje

- R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.
- R:
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
- R:
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.
- R:

Sedí topič u piána

1. Sedí ^Ctopič u piána,
^{Emi}preluduje potají
^Ga pod prsty toho pána
^C bílé klapky ^{D9/F#}černají. ^G
2. Za ta léta u divadla,
^{Emi} která strávil v kotelně,
^G hraje svoje "Pec nám spadla"
^C stále více ^{F7}fortelně. ^C
- R: ^{C9}Zatímco se hudebníci
^F vybavují u kávy,
^{D7} topič si nad klávesnicí
^G vyhrnuje ^{G#}rukávy. ^G
- 3.=1.
4. Slaví, celý rozesmátý,
konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý
rozložil se na tóny.

Skončil další fet

1. ^{Emi} Skončil ^{Hmi} další fet ^{D#dim} prominentních ^{Emi} hostí,
^G múzy měly ^{Edim}slet, také ^{Hmi}vína bylo dosti,
^C všichni ^{Emi7/H}kouzelní a ^{Ami}krásní, ^{Ami/G}každej ^Fztělesněná ^{E4sus}ctnost, ^D
^{Emi} byl to ^{Hmi}príma fet, ^{D#dim}já byl také ^{Emi}host. ^{D6} ^{Cmaj7} ^{D6}
2. Byl to dobrej fet, prsty na hmatníku
běhaly tam a zpět, víno sládlo na jazyku,
každej prožil velkou lásku, každej, kdo ji prožít chtěl,
byl to príma fet, mládí patří svět.
3. Byl to dobrej fet a ty jsi na mě zbyla
a já ti hlavu splet' hloupou písni na tři kila
plnou krásných rýmů, plnou krásných slov,
byl to príma fet, byl to príma lov.
4. Byl to božskej fet, prostě cesta napříč rájem,
máme svůj vlastní svět, ve kterém si rádi hrajem,
nejraději na tichou poštu, kdo co řekl, kdo s kým spal,
byl to príma fet, jenže mi něco vzal ...

Sněhulák

^C Postavíme ^Gsněhuláka, ^C
kterej ^Fv noci ^Cnehuláká,
kterej ^Fděti ^Cnebije,
^G nekouří ^Ca nepije.

Špína

1. Špína je velmi relativní pojem,
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyrostete, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouro,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kálná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každej každému zas ruku podá. :]

Svíčka

1. Oheň v kamnech dávno neplá, taky došlo na svíčku,
trocha vosku, ještě teplá, promění se v kuličku,
do ní vdechnu všechna přání dřív, než zcela vychladne,
dřív, než na mě přijde spaní a z dlaní mi vypadne.
2. Tebe do ní vložím taky od minulý soboty,
je to s tebou všelijaký, přej mi trochu jistoty,
dám ti s sebou všechny šminky, intimspreje a rtěnky,
čerstvý buchty od maminky, od synovce zarděnky.
3. Modrý kotě od inkoustu, bílý víno od Bzence,
chtěl jsem ti dát toho spoustu, teď mi došla invence,
samozřejmě ti tam vložím delikátní raneček
s úzkoprofilovým zbožím pro tvůj něžnej zadeček.
4. Ráno tě dám do kredence, do horního šuplete,
a zavolám paní Zdence, ať mi svetr uplete,
naláká mě na sladkosti a na sbírku s moskyty,
zapomenu na starosti, budeš pro mě vosk i ty.
- 5.=1.

Taxík

- D** **D#dim** **Emi7** **Edim**
1. Jsi už dlouho pryč a nikdo blízkej není nablízku,
Hmi **F#mi** **G** **A**
pštros je na tom líp, ten může strčit hlavu do písku,
G **A** **F#mi7** **Hmi7**
a já ji strčím do okýnka nejbližšího taxíku,
G **D** **G** **A7** **D** **D#dim** **Emi7** **Edim**
řeknu: pane taxikáři, dvakrát kolem rovníku.
2. Taxikář se s pochopením a se mnou vrhne do proudu
aut, co trochu připomínaj' karavanu velbloudů,
budeme se zvolna houpat noční městskou Saharou,
onen pán mi bude třeba líčit trable se starou.
- G** **E7**
R: Semeleme všechno možný: ženský, fotbal, politiku,
D **D/C#** **Gmaj7/H** **D7/A**
nic nestojí za nic, ale hlavně, že nám chutná,
G **E7**
a ve zpětným zrcátku toho erárního žigulíku
A **A+**
zmizí moje trápení a všechno bude putna.
3. Jsi už dlouho pryč a já se vozím v noci taxíkem
s ukecaným, s užvaněným, ale s prima chlapíkem,
co mi říká při loučení: "Jó, mladej, život je pes,
tak to bude, počkej moment, pět set dvacet káčees."

Tichá je voda

Ami **F** **E F E**
Tichá je voda, šerý svět,
Dmi **F** **E F E**
lehnout si do trav, nemyslet,
Ami **F** **E F E**
tichá je voda, šerý svět,
Dmi **F** **E F E**
těžko mi na tě nemyslet,
Bb **E**
těžko mi na tě nemyslet,
C **Ami** **G** **F**
[: a na té vodě tisíc mincí,
C **Ami** **G** **F**
a na té vodě jemná zář,
C **Ami** **G** **F**
na každé minci tvoje jméno,
Ami **C** **G**
na každé minci je tvoje tvář, :]
Ami **F** **E F E**
tichá je voda, šerý svět,
Dmi **F** **E F E**
lehnout si do trav, nemyslet,
Ami **F** **E F E**
tichá je voda, šerý svět,
Dmi **F** **E F E**
těžko mi na tě nemyslet,
Bb **E**
těžko mi na tě nemyslet ...

Tři andělé

- Ami** **Emi Ami F Ami F** **E**
1. V zahradě pod vrbou smuteční seděli tiše jak pěna
Ami **Emi** **Ami F Ami F** **Emi Ami**
tři andělé - dva byli skuteční, ten třetí byla moje žena,
D **G** **Ami** **D** **G** **Ami**
[: přisednout neměl jsem odvahu, mlčeli patrně o mně,
Emi Ami F Ami F **Emi Ami**
duši mám čistou jak podlahu po plese v Národním domě. :]
2. Určitě skončili u cifer, sčítajíc všechny mé hříchy,
až si to přebere Lucifer, nejspíš se potrhá smíchy,
[: obloha zčernala sazemi z kominů vesmírných lodí,
dokud jsou andělé na Zemi, nic zlého se nepříhodí ... :]

Trubadúrská

- Ami** **Emi** **Ami**
1. Od hradu ke hradu putujem,
C **G** **E7**
zpíváme a holky muchlujem.
Ami Ami/G Fmaj7 Fmaj7/F#
[: Dřív jinam nejedem,
Ami **Emi** **Ami**
dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písně spíš kopnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :]
- G** **C Emi7/H Ami Ami/G**
R: Hop hej, je veselo,
Fmaj7 D9/F# G
pan kníže pozval kejklíře,
C Emi7/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
dnes vítání jsme hosti.
G **C Emi7/H Ami Ami/G**
Hop hej, je veselo,
Fmaj7 D9/F# G
ač nedali nám talíře,
C Emi7/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
pod stůl nám hážou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :]
4. A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
[: že hnují zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :]
- R:
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.
- R:
- 7.=1.
8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Turisti z Německa

Ami E7 Ami E7
Popíjím žinčicu se svojů děvčiců
Ami Dmi H7 E7
v salaši prvej cenovej skupiny,
Ami E7 Ami E7
turisti z Německa němaj' hluboko do vrecka,
Ami Dmi E7 Ami
nařvaný ksichy se jim lesknou jako šupiny.

Dmi Ami Dmi Ami
Dva rummy, tri koly, jako hadr na holi
Dmi Ami H7 E7
lítá číšník mezi stoly jako správnej amant,
Ami E7 Ami E7
vykašle se na všecky, co nemluvěj' německy,
Ami E7 Ami
pod Tatrů sa blýská naleštěnej trabant ...

U spinetu

- D E A**
1. [: Bledá vílo u spinetu,
D E A
poslouchám tě se zájmem, :]
D G D
ale zanech toho menuetu,
A D
zkus to třeba s ragtimem.
2. [: Když přistoupíš na tu fušku,
hradím všechny náklady :]
a donesu ti sladkou hrušku
ze zámecké zahrady.
- Emi7 A7**
R: Radostí se rozplynem
Emi7 A7
s panem Scottem Joplinem,
D6
rozkveteš jak maceška,
G7
až pustíme se do Ježka,
Emi7 A7
třeba si i trsnem
Emi7 A7
s Oscarem Petersonem,
D6
skončíme až za jitra
Bb7 A7
u Suchýho a Šlitra.
3. [: Život je tak strašně krátký,
letí, letí, uletí, :]
nač jej marnit kolovrátky
z osmnáctého století.
4. [: Zuj si ty botky, co tě tlačí,
přečeš si drdol na copy, :]
jsi zvadlá kytko v květináči
vzkřísí tě jen synkopy.

Utekl jsem od manželky k mamince

- E**
1. Utekl jsem od manželky k mamince,
vodila si do kvartýru cizince,
A7
za svůj život byla nejdál na Slapech,
E
tak se snaží vynahradiť na chlapech
H7 **A7** **E**
svoji dávnou touhu poznat celej svět.
2. Načapal jsem u ní jednu Japonce,
daroval jí korále až z Jablonce,
jednou zase s jedním chlápkiem z Taiwanu
znesvětili okrem spálne aj vanu,
to ta její touha poznat celej svět.
3. Pozvala si domů čtyři Araby
za poslední LP desku od ABBY,
někdy byla zatížena na Indy,
Portugalce nechala si na jindy,
to ta její touha poznat celej svět.
4. Když jsem našel u ní chlapa z Bejrútu,
nemoh' už jsem trpět ani minutu,
hlavu jsem měl těžkou, jako z olova,
opustil jsem navždy teplo domova
pro tu její touhu poznat celej svět.
5. Ještě jsem se vracel zpátky pro šálu,
už tam svlíkal kabát chlápek z Nepálu,
utekl jsem od manželky k mamince,
nezveme si domů žádné cizince,
když - tak jenom strejdu z Český Třebový.

V bufetu

- C** **G/H**
1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
Ami **Emi**
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
Ami **F** **C** **Emi7** **A7**
ať se, chudák malej, taky jednou poměje,
D7 **G**
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhletom mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.
- F** **G** **C** **Ami**
R: Srdce má rozervané na hadry
Dmi **E** **Ami**
pro jednu trpaslici ze sádry,
G#7 **C** **A7**
byla tak krásná, až se věřit nechtělo,
D7 **G**
jako by ji uplácal sám Michelangelo,
F **G** **C** **Ami**
nosil jí rybízové korálky,
Dmi **E** **Ami**
koukala nepřítomně do dálky,
G#7 **C** **A7**
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,
D7 **G**
že by se i kámen nad ním ustrnul,
C
ale sádra ne.
3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
4. Ať jsme velký nebo maličký,
na jedný loď všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebičky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.

R:

Vánoční

- G A7 D A7 D**
1. Když rozdělám radiátor ústředního topení,
G A7 D A7 D
vykoukne z něj aligátor a hned zuby vycení.
G D G D
Táže se mě, co se děje, že se v bytě netopí,
G A7 D A7 D G
na zácloně sprostě kleje nachlazeněj netopýr.
2. Dám jim zatím loknout z flašky jako správněj saniták,
na nervy si vezmu prášky a zavolám na byťák.
Na byťáku nikdo není, všichni mají teplotu,
tak se řítím po setmění narvat tyčky ze plotu.
3. Jenže plot už v kamnech praská u sousedky Markéty,
zbejvá knížka od Jiráska, psací stůl a parkety.
4. Konečně je v bytě jako po poledni v Africe,
netopýr si sundal sako, pověsil se na klíce.
Aligátor spokojeně zapálil si camelku,
D G D G D
prej dá za to mojí ženě kus kůže na kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě na Vánoce kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě od Ježíška kabelku ...

Ve skříní

- G C G**
1. Kdesi dole v babiččině skříní
C F G
bydlí beduíni, v její skříní.
Křičí na mě - kámo dej mi čouda,
cígo za velblouda, křičí na mě.
- F C G C**
R: Dlouhý karavany jdou hlavní třídou
F C G
dlouhý karavany jdou, já jdu s nima
zapít trable který jsou, který přijdou,
je to příma chvílí být mezi svýma.
2. Člověk miní, Pámbu zase mění,
beduíni v skříní zabydlení
karty hrají, pijí vodu z misek,
kdy je Šrámkův Písek vyzvídají.
- R:
3. V šeru skříně tiše dřepí blázen
touží po oáze po tvém klíně...

Večerní

- D Emi D A7 D**
Každý večer stejně znova žasneme,
Emi D A7 D
kam se světlo schová vždy když zhasneme,
A E7 A E7 A
včera bylo u morčete v bedniče,
D Emi D A7 D
dneska jsme ho našli zmrzlé v ledniče.

Vlak

- D**
1. Došlo uhlí, došla pára,
G G/F#
vlak nám umřel mezi poli
Emi A7 D
pod oblohou plnou jasných hvězd.
- Dělíme se o cigára,
G G/F#
mlčíme a ticho bolí,
Emi A7 D
jen babka v kupé nepřestala plést.
- Hmi F#mi**
R: Jehlice cinká o jehlici,
G D G A7
jak dva malí rytíři, co zkrížili své zbraně
Hmi F#mi
kvůli té letité krasavici,
E7 A7sus A7
co je v A-Z magazínu hned na první straně.
2. Došlo uhlí, došla pára,
Pánbůh ví, co bude s námi,
strojvůdce si serval stejnokroj.
Dělíme se o cigára,
a prsty té staré dámy
stále vedou nerozhodný boj.
- R:
3. Došlo uhlí, není šťáva,
klopýtáme mezi pražci,
jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává,
podle ní jsme všichni šašci,
přece kolikrát už ten vlak s náma stál
a navíc, aspoň v klidu doplete ten šál,
dvoumetrový bleděmodrý šál,
čtyřmetrový bleděmodrý šál,
stometrový bleděmodrý šál,
tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál ...

Vlasy

Fadd9 Gmi9 Ami7 G#mi9 Gmi9

Fmaj7 G#7 Gmi7 C9 Cmi75-
V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
Ami7 D9 C#9 Gmi7 C9 C+
nesmělýho kluka, neví, kudy kam,
Fmaj7 G#7 Gmi7 C9 Cmi75-
teda: vybrala si trasu, ta cesta nemá konce,
Ami7 D9 C#9 Ami9 G#mi9 Gmi9 C94sus
s pláčem svěřuje se sponce, ti da ta ...

Bbmaj7 Hmi75- Fmaj7 D9 C#9
[: Vycházku máš do deseti, ruka nikde a čas letí,
Gmi7 C9 Fmaj7 F9
měsíc kouká na to drama zcela bezostyšně,
Bbmaj7 Hmi75- Fmaj7 D9 C#9
nahodilí kolemjdoucí mají úsměv vševědoucí,
Gmi7 C#7 C7 C+
hvězdy spadly do rybníka, my dva zase z višně. :]

Fmaj7 G#7 Gmi7 C9 Cmi75-
V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
Ami7 D9 C#9 Gmi7
nesmělýho kluka, neví, kudy kam,
F#mi7 Gmi7
neví, kudy kam, neví, kudy kam ...

Vločka

D **A** **Hmi**
1. Vločky jsou hvězdy, co nehasnou,
G **D** **A D A D**
když slunce vystrčí hlavu,
A **Hmi**
jedna z nich ležela před masnou
G **D** **A D A D**
uprostřed vzteklého davu.

2. Bylo to minulou sobotu,
dostali hovězí přední,
ona koukala zoufale na botu,
která se zjevila před ní.

Bb **Dmi**
R: Dlouho se v rozpacích
Gmi7 **G7**
strojila v oblacích
A7 **Bb7** **A7**
pro tuto sváteční chvíli.
Bb **Dmi**
Po vzoru básníků,
Gmi7 **G7**
za cenu zániku,
F **Gmi7**
letěla, aby svět
Ami7 **Bb**
byl aspoň na chvílku
D **D/C D D/C D**
nevinně bílý.

3. Pak řezník vytáhnul roletu,
nikdo si nevšiml asi
té vločky středního doletu
s náloží něhy a krásy.

4. Zmizela pod jednou z podrážek,
na vločkách jaksi se nelpí,
leda kdyby tak pronikla do drážek
nějaké Gottové LP.

R:

5. Nebudme ke vločkám neteční,
to pro nás v bolestech tají,
aby nám v dutině lebeční
nezbylo jen, co kde mají.

Vosa

1. Plavala vosa v kofole, zoufale křičela, jak vosy křičí,
plavala vosa v kofole, kofola stála na stole,
kofola stála na stole, potichu syčela, nebyla ničí,
kofola stála na stole, plavala vosa v kofole.
2. Ten, kdo tu vosu vylije, jen co si ta vosa osuší šosy,
ten, kdo tu vylije, ten si to od ní vypije,
ten si to od ní vypije, za všechny kofoly, za všechny vosy,
ten, kdo tu vosu vylije, ten si od ní vypije.
3. Koho už vosy bodnuly, ten už ví svoje a tihleti vědí,
že koho už vosy bodnuly, ten začíná znova a od nuly,
stále a znova a od nuly, chvíli to bolí a pak už jen svědí,
koho už vosy bodnuly, stále a znova a od nuly.

*: Plavala vosa v kofole ...

Vrána

1. Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele,
každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
nadechla se, odkašlala a spustila směle, vřele:
- R1: Krá, krá, krásná je svoboda,
sladká jak jahoda na lesní skalce,
krá, krá, krásně je na světě,
když vítr nese tě tam a zas tam.
- R2: Krá, krá, krásná je svoboda,
hebká jak košile zručného tkalce,
krá, krá, krásně je na světě,
když na své "Můžu?" si odpovím sám.
2. Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
pro matičku, pro královnu pot se z nich jen leje,
jen co vránu uslyšeli, šeptají si potají:
nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý:
- R1:
- R2:
3. Královna se rozčílila: teda tohle ničí morálku,
ještě aby mravencům to začlo vrtat šiškou,
to nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
a vydala se pohovořit s loajální liškou.
4. Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
ten, kdo umí létat, ještě nemusí být tabu,
královně šlo o krk, no a tý lišce zase o žrádlo,
a od tý doby vrány nejsou svými pány,
jenom občas v prudkém hněvu zazpívaj' si pro úlevu,
bez nároku na honorář: krá krá ...

Vstávej, holka

- G** **Ami7 Hmi7**
1. Vstávej, holka, bude ráno
Ami7 D G
kalný jako Metuje.
Ami7 Hmi7
Zahraju ti na piáno,
Ami7 D G
jen co zjistím, kde tu je.
Emi Ami Emi Ami
Jedno stojí tamhle v koutě
D7 A7 D7
bez pedálů, bez kláves.
G Ami7 Hmi7
V tomhle jednou povezou tě
Ami7 D G
funebráci přes náves.
2. Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:
"Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvilky
ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.
4. Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

Vzpomínky

- D** **Ami**
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
Hmi A
odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
D Ami
otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
Hmi A
hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.
- Hmi G A D**
R: Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
Hmi G A D
každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
Hmi G A D
každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
Hmi G A
každá z nich je tou láskou s velkým eL.
2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

R:

Z minula

- G D G**
1. [: Když květina svobody hynula,
D G D(-)
národ se probudil a neochvějně :]
C G Emi
vykročil z onoho minula,
D G D
vykročil z onoho minula, jó,
G D Emi C G D G
kde všichni měli mít stejně, kde všichni měli mít stejně.
2. [: Ruka, co z tribuny kynula,
noha, co vesele šlapala v lejně, :]
ruka, co z tribuny kynula,
společně přišli jsme vodněkud z minula, jó,
[: a zřejmě i odejdem stejně. :]
3. [: Šedivá vrána, co splynula
s vránama v podobně šedivým hejně :]
šedivá vrána, co splynula,
zmateně přilítla vodněkud z minula, jó,
[: i dneska je šedivá stejně. :]
4. [: Chasa už prapory svinula,
ještě se naplno nemele v mlejně, :]
chasa už prapory svinula,
sedím tu, poučen průsery z minula, jó,
[: a začínám znova a stejně. :]
5. [: Berounka plyne, jak plynula
kdysi, král usíná na Karlštejně, :]
Berounka plyne, jak plynula,
v hospodě hrajou se písničky z minula, jó,
[: a tebe miluju stejně. :]

Za tři čtvrtě století

- C C9 Ami7 G**
1. Už za tři čtvrtě století, lásko, budem slavit stovku,
F D7 C G
otevřeme víno, sedneme si na pohovku,
C C9 Ami7 G
na staříčkým gramofonu pustíme si Floydů,
F D7 C G
zavoláme kámošům na všechny asteroidy.
 2. Už za tři čtvrtě století nám bude, lásko, sto let,
nejspíš budem utahaní jako pérka rolet,
na staříčkým gramofonu pustíme si Queeny,
uděláš mi svíčkovou, už teď mi tečou sliny.
- R:** **Ami Ami/G D9/F# G**
Jenom doufám, že se do té doby neumlátíš smíchem,
Ami Ami/G D9/F# G
jenom doufám, že se neubrečíš nad Vávrou či Zichem,
Ami Ami/G D9/F# G
taky pořádně se rozhlížeš, než vejdeš na vozovku,
F D7 C G C C9 Ami7 G C
rád bych s tebou, lásko moje, oslavil tu stovku.
3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
s každým hltem budeš aspoň deset roků ztrácet,
a když ti bude pětadvacet, bude láhev prázdná
a ty budeš jako dneska líznutá a krásná,
C C9 Ami7 G C
la la la ...

Zahradnická

- C Ami7 G7 C Bb**
1. Určitě sejdem se po letech,
F G7sus C
spoléhám na boží mlejny,
Ami7 G7 C Bb
možná, že přibereš po dětech,
F G7sus C
oči však budeš mít stejný.
Bb F G7sus
Ty oči, co viní mě ze zrady,
Bb F G7sus
co se z nich slzy jen řinou,
C Ami7 G7 C Bb
ta okénka do rajske zahrady,
F G7sus C
jenže zahrady vonící dřinou.
2. Co jsem se natrápil s červama,
zalíval růže a astry,
mám z toho problémy s nervama,
na rukou, na duši flastry.
K čemu ty pečlivý záhony,
k čemu to zbytečný plení,
divoký přírodní zákony,
ty v sobě těžko kdo změní.
3. Na stolku v zahradním altánu
stují džbán, a v něm střík vinnej, juch,
ať si teď' nalejvá ze džbánu
pro změnu zas někdo jinej.
Určitě sejdem se po letech,
spoléhám na boží mlejny,
[: možná, že přibereš po dětech,
a oči, no, ty budou stejný. :]

Zavřu se do sebe

- Bb7 D#9**
1. Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
Bb7 Bb7
vezmu si s sebou jen kapesník čistej.
D#9 Edim
Jak hlemýžď v ulitě, jak párek v rohlíku
F7 F#7 F7
budu si konečně sám sebou jistej.
2. Nájem jsem zaplatil půl roku dopředu,
ledničku rozmrazil, zavolal milé,
že vylezu v únoru, pátýho ve středu,
ať koupí noviny, pivo a filé.
- D#9 Edim**
R: Budu si lebedit před světem ukrytý,
Bb7 Fmi6 G7
ať si mně nadávaj', ať do mě buší,
C7
trošku si promáznu mozkový závity,
F7 F#7 F7
provětrám svědomí, dofouknu duši.
- R:
3. Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
zpřetrhám se světem veškerý nitky,
D#9 Edim Bb G7
jen bych chtěl poprosit někoho v publiku,
C7 F7 Bb
zda by mi nemohl chodit zalívat kytky.

Žlutí sokoli

- C** **Emi7/H** **Ami** **Ami/G** **D9/F#**
1. Že čápi děti nenesí, už dávno vím od kohosi,
 Ami **Ami/G** **D9/F#** **G**
kdo v tomhle směru zkušenější byl,
 C **Emi7/H** **Ami** **Ami/G** **D9/F#**
že Ježíšek je tatínek a bludička je plamínek,
 Ami **G** **C**
jsem časem taky jakž-takž pochopil.
2. Že polednice nechodí a Palečci se nerodí,
mě dávno v hloubi duše nebolí,
jen nedokážu pochopit, proč, když jsem mírně přiopit,
mi lítaj' bytem žlutí sokoli.
- F#dim** **D7** **F#dim** **D7**
R1: Podnikají nálety na tuzexové tapety,
 E#dim **F7** **E#dim**
v telefonu vidí hraboše, hehe,
 C **Emi7/H** **Ami** **Ami/G** **D9/F#**
je smutnej pohled na dravce, jak domnělého hlodavce
Ami **G** **C**
odnášejí mladým do koše.
3. Pak za pomoci sousedů - dva zezadu, dva zepředu -
- chytáme tu havěť do sítí,
kroužky od záclon je kroužkujem a z úlovků se radujem
a hned je tady důvod k napití.
- R2: A když se trochu napijem, tak porůznu se ukryjem,
vyčkáváme plni napětí,
až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy
zase na kus žvance přiletí.
- 4.=3.
- R3: A když další litr vypijem, tak porůznu se ukryjem,
vyčkáváme plni napětí,
až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy
zase na kus žvance přiletí.
- 5.=3.
- R2:
- 6.=3.
- R3: ...